

แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา

Guidelines for Developing Academic Administration to Improve Learning Achievement of Schools under Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement

พัชนีดา ไชโพธิ์* และ กานต์ เนตรกลาง**

คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*,**

Patchanida Khaipho* and Kant Netklang**

Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University*,**

Corresponding author E-mail: Patchamen1@gmail.com

(Received: October 24, 2024; Revised: November 15, 2024; Accepted: December 9, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และ 3) ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งสิ้น 226 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน และครู จำนวน 212 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แล้วสรุปบรรยายเป็นความเรียง

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายข้อไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา พบว่า ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยภายในสถานศึกษา มี 8 แนวทาง ด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 4 แนวทาง ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 7 แนวทางด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มี 9 แนวทาง ด้านการนิเทศการเรียนการสอน มี 3 แนวทาง และด้านการวัดและประเมินผล มี 5 แนวทาง

คำสำคัญ: แนวทางพัฒนา, การบริหารงานวิชาการ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study academic administration to improve learning achievement in schools, 2) compare academic administration to improve learning achievement in schools classified by position-holding status, and 3) explore guidelines for developing academic administration to improve learning achievement of schools under Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement. The sample consisted of 226 participants under the Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement, including 14 school administrators and 212 teachers. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table. Stratified random sampling was conducted based on position. In addition, five experts were purposively selected as key informants for interviews to study guidelines for developing academic administration to improve learning achievement. The research instruments included a five-level rating scale questionnaire with Item-Objective Congruence (IOC) values ranging from 0.80 to 1.00 and a reliability coefficient of .981, as well as a structured interview. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, and content analysis. The findings were summarized in an essay format.

The research results revealed that: Academic administration to improve learning achievement of schools under Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement was at a high level overall and in each aspect. The comparison of academic administration to improve learning achievement of schools under Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement, classified by position-holding status, showed no statistically significant differences overall or in individual aspects. The guidelines for developing academic administration to improve learning achievement of schools under Nakhon Ratchasima Provincial Office of Learning Encouragement indicated that there were eight approaches for analyzing internal factors within educational institutions, four approaches for curriculum development planning to enhance academic achievement, seven approaches for implementing learner-centered teaching, nine approaches for developing and utilizing educational technology, three approaches for instructional supervision, and five approaches for assessment and evaluation.

Keywords: Development Guidelines, Academic Administration, Learning Achievement, Provincial Office of Learning Encouragement

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบแรกที่มีความสำคัญ ยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาคนทุกช่วงชีวิตให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหลักและมีความสำคัญในการจัดการศึกษา ดังปรากฏตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กำหนดไว้ว่ารัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 71 ระบุว่า รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด 3 ระบบการศึกษา มาตรา 15 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษา มี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 มาตรา 6 ให้กรมมีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ (1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (2) การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง และ (3) การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ มาตรา 5 การส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566, 2566)

นโยบายและจุดเน้นกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ด้านที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) เห็นได้ชัดว่ารัฐบาลเน้นยกระดับคุณภาพการศึกษา จึงเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าประเด็นของ “คุณภาพการศึกษา” เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดประเด็นหนึ่ง โดยรอบภารกิจในการบริหารจัดการในสถานศึกษาแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยมุ่งหวังผลประโยชน์เกิดแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา (ยุพา พรหมแย้ม, 2562) ซึ่งมีกระบวนการเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัจจัยภายในสถานศึกษา การวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การนิเทศการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งปัจจัยสู่ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ ผู้บริหาร และครู ที่มีบทบาทหน้าที่และสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชนท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและความสำเร็จ ที่เรียกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิเคราะห์สภาพองค์กร (SWOT Analysis) ภายในองค์กรด้านคุณภาพผู้เรียนและการบริการการศึกษา พบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา มีจุดอ่อน ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิผลในการจัดการศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐานยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) ครู 1 คน รับผิดชอบนักศึกษา 40-80 คน ส่งผลให้การจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนมีความยุ่งยาก ประกอบกับผู้เรียนมีระดับฐานความรู้และประสบการณ์ที่ต่างกัน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันและต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สะท้อนได้ถึงปัญหาและสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาที่ยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา, 2566) ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ และพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 535 คน จากสถานศึกษาทั้งหมดจำนวน 32 แห่ง

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 226 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน และครู จำนวน 212 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยการเทียบบัญชีไตรยางค์ และสุ่มอย่างง่ายจากการจับฉลาก ดังรายละเอียดตาม ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ผู้บริหารสถานศึกษา	32	14
ครู	503	212
รวม	535	226

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครราชสีมา

3.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติครบทุกข้อดังต่อไปนี้

3.3.1 ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาหรือวิชาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านการบริหารการศึกษา

3.3.2 ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาหรือวิชาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.3.3 ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาหรือวิชาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่สถานศึกษามีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกโรงเรียน (N-Net) ผ่านเป้าหมายขั้นสูง ไม่น้อยกว่า 2 ปี อย่างต่อเนื่อง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert จำนวน 44 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.981 และแบบสัมภาษณ์เป็นชนิดกึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา โดยสร้างแบบสัมภาษณ์ด้วยการนำผลข้อที่มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดของแต่ละด้านมาเป็นประเด็นคำถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (Independent t –test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 2 การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา	$\bar{X}$	แปลผล	ลำดับ
1. การวิเคราะห์ปัจจัยภายในสถานศึกษา	4.09	มาก	5
2. การวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.09	มาก	6
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.21	มาก	1
4. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.16	มาก	4
5. การนิเทศการเรียนการสอน	4.16	มาก	3
6. การวัดและประเมินผล	4.17	มาก	2
รวม	4.14	มาก	

จากตารางที่ 2 การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X}$ = 4.21) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.17) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.09)

4.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครู		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การวิเคราะห์ปัจจัยภายในสถานศึกษา	4.04	0.51	4.09	0.47	-0.34	.73
2	การวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.99	0.47	4.10	0.51	-0.78	.44

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ด้าน ที่	การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน ส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา	ผู้บริหาร สถานศึกษา		ครู		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
3	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.19	0.59	4.21	0.50	-0.15	.88
4	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.24	0.63	4.13	0.52	0.72	.47
5	การนิเทศการเรียนการสอน	4.27	0.62	4.15	0.52	0.82	.41
6	การวัดและประเมินผล	4.28	0.52	4.16	0.48	0.91	.37
รวม		4.17	0.50	4.14	0.45	0.23	.82

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

4.3.1 ด้านการวิเคราะห์ปัจจัยภายในสถานศึกษา มีแนวทางพัฒนาดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูประชุมวางแผนเพื่อแก้ปัญหา สถานศึกษาจัดทำฐานข้อมูลของบุคลากรที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาเอก ใช้วิธีการสอนแบบเป็นทีม หรือการขอความร่วมมือจากภาคเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการสอน มีสร้างเงื่อนไขร่วมกันในทุกปี สนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ มีการติดตามและประเมินผลการสอนของครู รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

4.3.2 ด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีแนวทางพัฒนาดังนี้ สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์บริบทของสถานศึกษา ชุมชน ความต้องการของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลง และรวมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ครู ผู้เรียน และภาคีเครือข่ายเข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ออกแบบกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน มีการประเมินหลักสูตรร่วมกันในทุก ๆ ปี

4.3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวทางพัฒนาดังนี้ สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา กำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน พัฒนาศักยภาพของบุคลากร จัดสรรทรัพยากรให้ตรงตามความต้องการ ใช้การประเมินผลการดำเนินงานเพื่อกำกับและควบคุมการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย และมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูเมื่อทำสำเร็จตามเป้าหมาย

4.3.4 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีแนวทางพัฒนาดังนี้ สถานศึกษาควรสร้างให้ครูมีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการใช้สื่อ สำรวจและประเมินความต้องการ จัดทำแผนการจัดทำวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นจัดทำสื่อการสอนที่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่สอน พัฒนาและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน มีการออกแบบสื่อนวัตกรรมเป็นคลังสื่อระดับจังหวัดและเผยแพร่ใช้ร่วมกัน อบรมและพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคการสอนที่ใหม่และมีประสิทธิภาพ วางแผนการบำรุงรักษารวมทั้งสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่สามารถสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ หรือทุนสำหรับการพัฒนาทรัพยากรการศึกษา

4.3.5 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน มีแนวทางพัฒนาดังนี้ สถานศึกษาควรมีการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้เพื่อแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ วิธีการสอน สะท้อนปัญหา ข้อจำกัด รวมไปถึงผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในแต่ละศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล จัดทำฐานข้อมูลหรือคลังข้อมูลที่แบ่งปันสื่อการสอน แนวทางปฏิบัติที่ดี และทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ กำหนดตารางการประชุมหรือกิจกรรมที่ชัดเจน และ

4.3.6 ด้านการวัดและประเมินผล มีแนวทางพัฒนาดังนี้ สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อระบุสาเหตุของปัญหา และใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนสอนซ่อมเสริม โดยจัดทำโปรแกรมที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน จัดทำหรือจัดหาสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนซ่อมเสริม ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยปรับเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน ติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนซ่อมเสริมอย่างสม่ำเสมอ

5. สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

5.1 ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา ผลปรากฏ ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา มีการใช้กระบวนการบริหารในการวางแผน การจัดการ การจัดสรรทรัพยากร การสั่งการและ ประสานงานต่าง ๆ ตลอดจนกำกับควบคุมการปฏิบัติงานทุกฝ่ายในสถานศึกษาให้ดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม แสวงหา วิเคราะห์ จัดการความรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเอง โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ อำนวยความสะดวก และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมทุก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮาร์ดสัน (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ให้ความสำคัญต่อบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพโดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน หวังให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่ดีของโลกและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้ออังกูร ชำนาญ (2564) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนในพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพื้นที่สูงพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.1.2 ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา ด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าข้อ 3 สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัยเหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษา และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ หรือเทคโนโลยี เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา ยังขาดความเข้าใจหรือการตระหนักถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตร และบุคลากรยังไม่มีความรู้

ความสามารถ ในการปรับปรุงและออกแบบหลักสูตร ทำให้หลักสูตรไม่ทันสมัยหรือไม่เหมาะสมกับบริบทในปัจจุบัน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และชุมชนควรมีการกำหนดนโยบาย และวางแผนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และทักษะที่จำเป็นในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ดาริน ชัยวงศ์ (2564) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โดยการจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรให้มี ความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปออกแบบและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของสถานศึกษา ควรส่งเสริมครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์ ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพให้กับครู และ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดา กะแหะเตบ (2561) กล่าวว่า ควรมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตร ควร ส่งเสริมสนับสนุนหรือให้การอบรมพัฒนาในการให้ความรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่เสมอ มีการจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับช่วงอายุหรือช่วงชั้น สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และตรงกับความต้องการของชุมชน

5.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ผลปรากฏ ดังนี้

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและสามารถสื่อสารเป้าหมายทางการศึกษาให้ครูเข้าใจและสามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีความเสถียรภาพและมีมาตรฐานในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพการดำรงตำแหน่งใด ทุกคนก็มีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอนและยังคงเน้นคุณภาพและเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสิทธิชัย อุตทาสา (2562) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารสถานศึกษา จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สามารถเป็นเครื่องมือสนับสนุนและผลักดันให้การดำเนินงานในสถานศึกษาเกิดประสิทธิผล ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากครูและบุคลากรในสถานศึกษา ถือเป็นสิ่งที่ท้าทายโดยต้องอาศัยความเห็นตรงกันและสามารถทำงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพล พลทะอินทร์ และวานิช ประเสริฐพร (2566) ศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 มีตำแหน่งต่างกันมีระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

5.3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา

5.3.1 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการวิเคราะห์

ปัจจัยภายในสถานศึกษา พบว่าเมื่อมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอและสอนไม่ตรงตามวิชาเอก ควรใช้การขอความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา มีภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกันในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ และสถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ ซึ่งแต่ละภาคส่วนล้วนมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายในการ

ทำงานร่วมกันคือการส่งเสริมการเรียนรู้ ภาคีเครือข่ายเหล่านี้สามารถช่วยเติมเต็มช่องว่างที่เกิดจากการขาดแคลนบุคลากร และช่วยเสริมทักษะที่เฉพาะเจาะจงให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถจัดหาทรัพยากรที่สถานศึกษาขาดแคลนได้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ วสันต์ สุธาवास และสมพร สามทองกล้า (2561) กล่าวว่า การระดมทั้งความคิด สติปัญญา แรงกาย แรงใจ พลังสมอง จากหน่วยงานภาคีเครือข่ายและชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้มีมุมมองในการพัฒนาที่หลากหลาย ได้รับองค์ความรู้จากผู้ที่เกี่ยวข้อง และสามารถตอบโจทย์ความต้องการตามบริบทท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาการศึกษาของชาติให้เจริญก้าวหน้าสู่ความเป็นสากลได้ยั่งยืนอย่างแท้จริง กล่าวได้ว่าต้องสร้างการมีส่วนร่วมในทุกระดับ และสอดคล้องกับแนวคิดของ วรณดน สุชาติพยัคฆ์ (2566) กล่าวว่า ความสำคัญของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา คือ การที่ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ทั้งการมีส่วนร่วมทางวิชาการ การบริหารงบประมาณ และการบริหารบุคคล รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับต่าง ๆ

5.3.2 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ควรมีการประเมินหลักสูตรเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการประเมินหลักสูตรเป็นประจำทุกปีจะช่วยให้นักศึกษารับรู้ถึงข้อบกพร่อง สิ่งที่ต้องปรับปรุง เช่น เนื้อหาที่ไม่ทันสมัย แนวทางการสอนที่ไม่เหมาะสม หรือการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ว่าเนื้อหาหรือวิธีการเรียนการสอนใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน การประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้สถานศึกษาปรับแนวทางการสอนและเนื้อหาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มมากขึ้น และยังเป็นโอกาสที่ดีสำหรับครูและบุคลากรในสถานศึกษาที่จะได้สะท้อนถึงประสบการณ์การสอนและการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมา ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาความเชี่ยวชาญและทักษะการสอนของครู นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในระยะยาว สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภารัตน์ อมรชาติ (2564) กล่าวว่า ควรประเมินหลักสูตรเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบเห็น ในองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อตัดสินคุณค่าของหลักสูตร โดยพิจารณาว่ามีคุณภาพดีหรือไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ มากน้อยเพียงใด เหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่ เพื่อติดตามผลผลิตของหลักสูตร โดยพิจารณาที่คุณภาพของผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้ว สอดคล้องกับแนวคิดของ มารุต พัฒนาผล (2567) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการพัฒนาหลักสูตร และการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หลักสูตรจะต้องได้รับการประเมินอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การประเมินหลักสูตรอาจถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่ชี้ให้เราได้ทราบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาเป็นรูปเล่มและนำไปใช้แล้วนั้น ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีข้อดี ข้อบกพร่องอะไรบ้างที่ต้องแก้ไขปรับปรุง การประเมินเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดย อาศัยวิธีการต่าง ๆ ในการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงนำมาวิเคราะห์และสรุป ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรในโอกาสต่อไป

5.3.3 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่าสถานศึกษาควรกำหนดกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการกำหนดกลยุทธ์ช่วยให้สถานศึกษามีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถจัดการได้อย่างเป็นระบบ ทำให้ครูและบุคลากรทุกคนเข้าใจถึงวิธีการและทิศทางที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยลดความสับสนในการปฏิบัติงานและ

ส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ จันทา และคณะ (2564) กล่าวว่า การจะพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาจึงควรเลือกหรือสร้างกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือนโยบายของสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาเห็นขอบเขต ทิศทาง ขั้นตอนการวางแผนที่จะทำงานอย่างเป็นระบบ ในการกำหนดกลยุทธ์ของสถานศึกษาสิ่งที่ควรตระหนักถึง ได้แก่ ระบบการดำเนินงานที่ส่งผลต่อคุณภาพ ครูและบุคลากรใน สถานศึกษา หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัตน์รัตน์ เสือจอย (2564) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการมองไปใน อนาคตและกำหนดวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ รวมทั้งมีความสามารถกำหนดแผนกลยุทธ์เพื่อให้ องค์การมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน รวมถึงมีกระบวนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของประเทศไทยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

5.3.4 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่าสถานศึกษาควรพัฒนาและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าการใช้เทคโนโลยีช่วยให้การเรียนการสอนทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ผู้เรียนสามารถ เข้าถึงเนื้อหาผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้หลากหลาย ทำให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่จำกัดอยู่แค่ใน ห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีประโยชน์สำหรับครูในการนำเสนอสื่อการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้สื่อวิดีโอ ภาพ เสียง หรือ แอปพลิเคชัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ยากหรือซับซ้อนได้ง่ายขึ้น และได้พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะที่ สำคัญในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชาติ รอดนิยม (2564) กล่าวว่า การเรียนการสอนในยุคใหม่ เมื่อมีการนำ เทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้กับระบบการศึกษา ทำให้การเรียนรู้ไม่ได้ถูกจำกัดเพียงในชั้นเรียน ไม่ได้ถูกจำกัดด้วยอายุ ผู้เรียน สามารถเข้าถึงรูปแบบการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ได้ด้วยเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต และทุกแพลตฟอร์มของการเรียนรู้ ข้อดี ของการเรียนการสอนในยุคใหม่ คือการใช้แพลตฟอร์ม รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ไม่ซับซ้อน สามารถ บริหารจัดการเวลาการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ อย่างไรก็ตามผู้สอนต้องปรับวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ แพลตฟอร์มของการเรียนรู้ในด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และสอดคล้องกับ แนวคิดของ จิระนันท์ มูลมาตร และคณะ (2564) กล่าวว่า ครูในยุคดิจิทัล ทรานฟอร์มเมชันต้องเป็นครูยุคใหม่ที่สามารถนำ ดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาตนเอง และนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน นักเรียนจึงต้องเป็นผู้เรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์และอยู่ในสังคมอย่างมีสุข สามารถสร้างชั่วโมงแห่งการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สร้างความรู้ผ่านเทคโนโลยีได้ทุกที่ ทุกเวลา ท้ายที่สุดเทคโนโลยีก็จะเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาระบบการศึกษามากขึ้น ทำให้เป้าหมายในการพัฒนาระบบ การศึกษาที่ได้วางไว้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ได้กำหนด

5.3.5 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการนิเทศ การเรียนการสอน พบว่าสถานศึกษาควรมีการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพถือเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และแนวทาง การสอน ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากกันและกัน รวมถึงการสะท้อนปัญหาและข้อจำกัดที่พบในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ครูได้รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมงานที่สามารถนำไปปรับใช้ในการสอนของตนเอง ซึ่งจะช่วย พัฒนาให้ครูมีทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และมี ส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า ผู้บริหาร ต้องแสดงออกถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ สร้างแรงจูงใจภายในให้ผู้สอน ให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนชี้แนะประเด็น การเรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ประสานเครือข่าย ทุนทางสังคม ยกย่องในความสำเร็จ ทั้งนี้ การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้ครูได้ร่วมกันเรียนรู้ในสิ่งที่สนใจ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง

การถอดบทเรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ ที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจ ใส่ใจดูแลกระบวนการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ ผู้สอนมีการรวมกลุ่มกันภายในโรงเรียน และเป็นโค้ชผู้สอนอย่าง ต่อเนื่องสอดคล้องกับแนวคิดของ กันต์ธร หิรัญลักษณ์ (2564) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กับคุณภาพของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กัน โดยปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้น ของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา โดยความสำคัญมุ่งหวังให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเรียนการสอนระหว่างครูด้วยกัน เพื่อประโยชน์ต่อคุณภาพของผู้เรียน ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้งนี้บทบาท ของผู้บริหารควรนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา สร้างความเข้าใจ และความร่วมมือ ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้บริหารต้องมีความเป็นผู้นำเพื่อทำให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันของบุคคลในแต่ละ ระดับในสถานศึกษา การพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูเกิดสังคม แห่งการเรียนรู้ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา ทำให้ผู้เรียน ครู ผู้บริหารเกิดความเปลี่ยนแปลงเชิงบวก

5.3.6 แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการวัดและ ประเมินผล พบว่า สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวิเคราะห์ ผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ช่วยให้ผู้บริหารและครูเข้าใจสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะเป็น ปัจจัยด้านวิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม หรือปัจจัยส่วนตัวของผู้เรียน ช่วยให้ผู้ครูสามารถปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและเพิ่มการสนับสนุนในด้านที่จำเป็น เช่น การสอนเสริม การวัดประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และการให้คำแนะนำเฉพาะบุคคล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและพัฒนาผลการเรียน ได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ อำตัน สาอุ (2565) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูผู้สอนและสถานศึกษา กล่าวคือทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตัวเอง รับรู้ถึงระดับความสามารถ จุดเด่นและข้อควรพัฒนาของ ตนเอง ช่วยให้ครูได้พัฒนาการจัดเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ ยังช่วยให้โรงเรียนได้มีระบบการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 จากผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา พบว่าด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จึงขอเสนอแนะให้สถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ ประจำจังหวัดนครราชสีมา ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเป็นประจำ โดยใช้ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ในด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน และควรนำความคิดเห็นจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้เรียน และผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาประกอบการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้การปรับปรุงมีความหลากหลายและครอบคลุมทุกมิติ

6.1.2 จากผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในสถานศึกษา เป็นด้านที่ครูมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา จึงขอเสนอแนะผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครู ได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเชิงสถิติ การตัดสินใจและร่วมวิเคราะห์ปัจจัยภายในของสถานศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างครู และผู้บริหารจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ ทำให้การตัดสินใจด้านการบริหารจัดการมีความครบถ้วน อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่มีความชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น

6.1.3 จากการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สถานศึกษาคควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน ประชุม วางแผน จัดทำฐานข้อมูลของบุคลากรเกี่ยวกับวิชาเอก ใช้วิธีการขอความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา มีการวิเคราะห์บริบทความต้องการของผู้เรียน ชุมชน การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อรวมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน จัดอบรมและพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการใช้สื่อ จัดตั้งชุมชนการเรียนรู้เพื่อแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ สะท้อนปัญหา ประเมินผลการดำเนินงานของทุกฝ่าย สร้างขวัญและกำลังใจให้ครูเมื่อทำงานสำเร็จ

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป

6.2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากการเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการจะทำให้สามารถปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น โดยการระบุและแก้ไขปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้สถานศึกษานำกลยุทธ์ที่เหมาะสมมาปรับใช้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

6.2.2 ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ และสถานศึกษาในสังกัดอื่น เนื่องจากการศึกษากลยุทธ์ในการบริหารงานวิชาการจะช่วยให้เห็นแนวทางปฏิบัติที่ดี ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ได้หลาย ๆ สถานศึกษา การเปรียบเทียบและแลกเปลี่ยนวิธีการที่ประสบความสำเร็จจะช่วยให้การบริหารทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รักษามาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

7. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *นโยบายและจุดเน้นกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*.

กระทรวงศึกษาธิการ.

กันต์ธร หิรัญลักษณ์. (2564). *ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในสถานศึกษา*

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี [ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิราภรณ์ จันทา. (2564). *กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิระนันท์ มูลมาตร, ธาณิณี ใจสอาด, นงเยาว์ เรืองบุญส่ง, ภาณุวัฒน์ สุวรรณมาโจ, รวิวรรณ สิทธิสุวรรณ, อธิ์รุ่งกูร วรบำรุงกุล, เริงวิชญ์ นิลโคตร, วัชวุฒิ บุญลอย และอรุณเกียรติ จันทร์ส่งแสง. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2), 21-32.

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/QLLJ/article/view/256758/173331>

ดาริน ชัยวงศ์. (2564). *แนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเทอดไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. 14 สิงหาคม พ.ศ. 2542. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก หน้า 5.

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566. (2566, 19 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 140 ตอนที่ 20ก หน้า 62.
- มารุต พัฒนา. (2567). การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 5). จรัสสินทวงค์การพิมพ์.
- ยุพา พรหมแย้ม. (2562). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก หน้า 14-18.
- วสันต์ สุทธาวาส และสมพร สามทองกล้า. (16 มกราคม 2561). เมื่อภาคีเข้มแข็ง... คุณภาพการศึกษาไทยจึงเข้มข้น : การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยุคใหม่บนฐานการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่าย (ตอน 1).
<https://sl1nk.com/h3fkajj>
- วรรณคน สุชาติพิพนธ์. (2566). การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายโดยใช้ จังหวัดเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2562). การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC). http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/PLC_1544649171.pdf
- วิรัตน์รัตน์ เสือจอย. (2564). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรีอ่างทอง [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์ กะหมะเดบ. (2561). ศึกษาแนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 [รายงานผลการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- สิทธิชัย อุตทาสา. (2562). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุดารัตน์ อมรชาติ. (2564). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านหินดาน อำเภอคิริรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบซิปเปียส [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุริพร แก้วโพธิ์. (2561). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครราชสีมา. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2567. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครราชสีมา.
- อภิชาติ รอดนิม. (2564). เทคโนโลยีการศึกษากับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในยุคใหม่. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(9), 123-133. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/view/251294/172510>

- อัศรพล พลพะอินทร์ และวานิช ประเสริฐพร. (2566). การบริหารวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่นเขต 3. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 8(1), 963-976. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/265705/177614>
- เอื้ออังกูร ชำนาญ. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลกเขต 3 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อำตัน สาอุ. (2565). การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอลำลูกขัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.